

ikke opholde mig videre ved Nr. 53, der kun angaar broderede Varer, som man har ment burde staa sammen med mønstrede og klare Varer, og derfor sat dem ind her. — Jeg gaar derefter til Nr. 57, der angaar ensfarvede, ej mønstrede Varer af Bomuld, Uld, og vi foreslaa der en Forhøjelse fra 30 til 35 Øre pr. Pund for at bringe denne Position i det rette Forhold til den foregaaende Position 115, der angaar ensfarvede, mønstrede i Modsætning til ensfarvede, ikke-mønstrede Varer, for de første er Tolden 40 Øre pr. Pund. Vi have derfor ment, at 35 Øre var mere passende for de sidste end 30.

Jeg skal derefter henlede Opmærksomheden paa Ændringsforslagene 64, 65 og 66, der angaa Uldmanufakturere, altsaa en meget vigtig Position. Positionen hedder egentlig: Alle andre Varer af Uld og andre Haar af Dyr, altsaa det, som man kalder Manufakturvarepositionen. Folketinget har vedtaget at dele denne i 2, saaledes at der var en Told, naar en Kvadratalen vejede over 25 Kvint pr. Kvadratalen, og en anden, naar den vejede derunder. Denne Deling anse vi for at være uden Betydning, thi ved ret omfangsrige Undersøgelser ere vi komne til det Resultat, at de Stoffer, der hovedsagelig bruges af Arbejderklassen, have en Vægt fra 47 til 65 Kvint pr. Kvadratalen. Naar vi derfor sætte en Grænse af 45 Kvint for den laveste Toldsats, falde alle de tunge og simple Varer her ind under. Vi have dernæst en anden Klasse, de Stoffer, der veje under 45 Kvint, men over 20 Kvint pr. Kvadratalen, og ved vore Undersøgelser have vi fundet, at denne Klasse omfatter alt andet Klæde end det simple og det grove, som bruges af Mænd og Kvinder, det, vi have i vore Overfrakker osv., alt det kommer ind under den mellemste Klasse. Og endelig er der en 3dje Klasse for det, der vejer under 20 Kvint pr. Kvadratalen, og derunder falder i det væsentlige det Stof, der bruges til Damekjoler, og som efter sin Værdi i Forhold til den ringe Vægt vil kunne bære en forholdsvis højere Told, uden at det i Virkeligheden vil kunne mærkes noget af Forbrugerne. Jeg tror, at denne Deling af Positionen i 3 Dele er mere praktisk end den af Folketinget foreslaaede Deling i 2. Vi nære det beskedne Haab, at det høje Folketing ved nærmere Undersøgelse vil komme til det Resultat, at vi have set rigtig. Men det er naturligvis ogsaa noget, vi godt i al Venskabelighed kunne forhandle om. Det kommer os ikke an paa

netop denne bestemte Grænse, det er muligt, at 20 er galt, og maaske 22 er det rigtige, det kunne vi tales ved om. Vi kunne ogsaa forhandle om, hvorvidt det tunge og dyre skal have en Told af 60, det mellemste af 66 og det fine og lidet vægtige af 72. Vi ere ingenlunde saa dristige at paa-staa, at det er de rigtigste Toldsatser, vi sige tværtimod: Lad os tales ved om den Ting, saa komme vi nok til Enighed, naar man blot ikke vil afvise alt og sige, det er meningsløst og noget, man ved, det ikke kan nytte at tale om. Lad os netop tale derom, det kan udmærket godt nytte, det vil jeg udtrykkelig pointere og særlig for denne overordentlig store Position, som jo spiller en betydelig Rolle i vor Forhandling, at vi meget godt kunne vente at blive enige paa denne store Position. — Jeg skal altsaa tillade mig med disse Bemærkninger at anbefale alle de Forslag, som ere stillede af Flertallet under dette Afsnit.

Brun: Ændringsforslag under Nr. 31 til Løbenummer 76 vil jeg gerne tillade mig at gøre nogle Bemærkninger om. Ærede Medlemmer ville se, at i et Ændringsforslag har Flertallet foreslaaet, at dette Løbenummer skal til Dels omændres, saaledes at det vil faa forskellige Underløbenummere i de forskellige Afdelinger; det vil blive mere præcist, mere nævnt ved enkelte Ord, end det har været tidligere. Man vil ligeledes se, at de Toldsatser, vi herved foreslaa, ere nogle ganske nye Toldsatser, som ikke tidligere fandtes paa vor Toldlov. Dette Ændringsforslag gaar altsaa ud paa at lægge Told paa en Del Artikler, som frembringes af vort Havebrug her i Landet, og som i store Masser tidlig om Foraaret indføres her til Danmark fra Udlandet som Luksusvarer til høje Priser. Vi have derfor ment, lige saa vel som Toldkommissionen i sin Tid, at disse Varer godt kunde fortjene at faa en Toldposition, thi det er rene Luksusvarer, og de konkurrere i høj Grad med vort Havebrug herhjemme. Det er jo et ikke ganske ringe Stæde, Havebruget indtager her i Landet, det er sikkert 60,000 Tdr. Land, som ere under Havekultur, og dette Havebrug har paa alle Punkter en stærk Konkurrence med Udlandets Produkter, og tilmed benytter dette Havebrug Jord, som er af høj Værdi og for en stor Del beliggende ved Byerne, saaledes at der maa betales en høj Dagløn til Arbejderne. Der er derfor stærk Trang til denne Hjælp, og derfor var ogsaa Toldkommissionens Flertal i sin Tid enigt om